ИЗЛАЗИ СРЕДОМ ПЕТКОМ И НЕДЕЉОМ НА ЧИТАВОМ ТАБАКУ.

ОГЛАСИ
плаћаю се од сваког реда из гармонда први пут 4, а после 3 н.
За жиг сваки пут 30 новч.

Предплату прима уредништво и све ц. кр. поште; а у Београду разноситель Напредка.

НАПРЕДАК.

ПРЕДПЛАТНА ЦЕНА
У АУСТРИСК ЗЕМЉАМА
На годину 10 фор., на по године 5 фор., на четврт фор. 50 новч. а. вр.
У СРБ. КНЕЖЕВИНИ
на годину 100 гроша, на пол год 50 гроша, на четврт год. 25 гроша

Уредништво е у хотелу код „Елисавете“ на првом кату

БРОЈ 47. У Новоме Саду, у петак 25. априла 1869. ГОДИНА XXII.

НОВИ САД 24. АПРИЛА.

(Г.) Од неко доба може свет у подлистку „Позоровом“ неке тобоже политичне назоре да чита, из којих је очевидно, на што та тако звана народна странка у Хрватској смера.

Нама се овде питање намеће: ко је то тај народ и која је то народна странка, која ту срећу у „Позору“ Славенима на југу жели? —

Има људи, који се ни Бога ни света нестиде; — има у нас Србаља неки песник и наученик, који је у „Позору“ изјаву дао, да се са „Напредком“ неслаже — као да е њему „Напредак“ од Петра или Павла у закуп дат!

Ко очију има, јасно је у „Позоровом“ подлистку читати могао, гди једва 300,000 Хрвата хоће да им 3 милиона Србаља, незнам коме за љубав, имена свога да се одреку, и Звонимирову круну, незнам коме, на главу метну.

Ми смо подпуно уверени, да ти измети и несретни дуси, који се блатом, тако рећи, на цео славенски свет бацају, нису израз србохрватског народа у Тројединици; јер нема данас поштеног Србина, који би напустио, да се Босна и Херцеговина икоме другом у руке преда, него ономе, коме по *прошлости, народности* и заједничком чувству припада. —

„Позор“ позиваше браћу Хрвате и вели, да је и Херцеговина и Босна заосташтина и наслеђство тобоже Хрвата! —

Наша публика сетиће се, како је „Позор“ у време кнежевог убиства задахнут био; — сетиће се, како смо ми на измет тај славенства, на тог папистичког трабанта напали; наша публика сетиће се, да је нови мученик др. Ј Суботић у „Позору“ себе против нас оградио и са нападаја на „Позорове“ грозничаве сањарије о великој Хрватској нас као незнамо какве жигосао.

На среду дакле са родољубом и поштењаком! Је ли у томе подлистку „Позоровом“ „Шта хоће омладина хрватска“ — и увенчани српски песник др. Ј Суботић? је ли у томе колу и неколицина у Срему, у које их је које собствена глупост које продалачки очајни дух увукао?

„Позор“ хоће дакле Звонимирову круну, хоће велику Хрватску, хоће Босну, Херцеговину, Црну Гору, и Бог још зна, на што све он права има. „Позор“ то очевидно и отворено иште, и на Србство и Србију напада; па ипак по Срему људи има, који се Бога и људи небоје, него на челу са др. Ј Суботићем котерију најмљених душа подпомажу, и на срамоту нашој прошлости и имену издајнички у туђе руке српске земље хоће да предаду! —

Ми смо дуже времена бестидним тим најемником на дару оставили; но почем данас и сама она омладина, која је „Србохрвата“ др. Ј. Суботића тамјаном кадила, о чистим побуђењима славног мужа тога сумња се и неможе се обмани да доста надиви, у коју их др. Ј. Суботић са бискупским „Позором“ ували, то позивамо бестидне нападаче наше, у чему ми право неимадосмо, кад смо „Позора“, кад смо др. Ј. Суботића злотворима српске будућности обележили.

По нас веће духовне насладе бити неможе, него кад читамо, где је 1) „Заставин“ уредник пропао у Бечеју; 2) Гди га се новосадско србство при избору градоначеника одрече; 3) Како овејани Срби у дистрикту небројени подписи сабору изјављују, да такав посланик, као др. Св. Милетић, народу на срамоту служи: 4) Како је већ у дотичном саборском одељењу жалба Србаља примљена. Најпосле, као венац наших напора наводимо ево „сан на јави“, у који се „Позор“ са др. Ј. Суботићем о великој Хрватској на поругу целомеју гославенству љуљушка! —

Приликом овом неможемо и овде да српског патријарха на то пазљивим неучинимо, да се како год за школске надзорнике људи непоставе, који ће *ове једва стечене добити* да осујете. Људи, који ученицима својима „Заставиног“ уредника светом Сави успоређавају, и уместо да наступајуће народне учитеље на оне опасности пазљивима чине, које ево од 1866. очевидно на разор религије и морала смерају, у место да то чине, а они им на то још вољу подрањују, — такови људи до уплива на учитеље доћи несмеду, па све да су више од 17 година ма и у сомборској препарандији професоровали.

Данас је очевидно, да у закључцима саборским од 1865 много нецелисходних ствари има; сумње нема дакле, да је прека нужда, да у идући сабор посланици не од ока бирани буду него по науци и способности, да се више ни свога посла а ни својих посланика нестидимо!

ПРЕДСТАВКА

сабора тројединице ради продаје шума у славонској Крајини.

Ц. и кр. ап. В.! Верно одани сабор краљевина Далмације, Хрватске и Славоније, сазнавши са више страна, да ц. кр. заједн. министарство рата у Бечу више хиљада рала шума у слав. Крајини продати хоће и да се оно већ у изведењу те своје намере налази, тражио је у тој ствари по припадајућем си праву и дужности подробну обавест путем интерпелације свога на челу аутономне зем. владе стојећега бана, но без повољнога успеха, дочим је го добивеном данас одговору кр. уг. министарство у споразумљењу са далм.-хрв.-слав. министром, за узчувати интересе земље у предмету продаје упутних шума, већ прије више недеља потребне кораке и мере попримило, без да би се до сада какав познати успех у томе постигао.

Ваше Вел.! По § 66. нагодб. закона спада хрв.-слав. Крајина у територ. обсег краљевина истога имена, те са овима, односно са провинцијалом — акопрем и то само гледе управе од тога одвојена — сачињава једно држ. тело С тога се је хрв. слав. Крајина и до сада увек у свих дотичних прев. одписи В. Велич. „целовитим делом“ краљевина Далмације, Хрватске и Славоније као „матере земље“ називала, који назор светле круне напокон и то споразумно са сабором ових краљевина као и краљевине Угарске с Ердељем у нагодб. закону свога живога израза нађе, те тиме непобитном истином постаде; а по установи §. 8. споменутога темељнога закона неможе се ни једно држ добро или некретнина — разумевајући овамо и у истом §. изрично напомените шуме — страдајуће у територ. обсег краљевина Далмације, Хрватске, и Славоније без предходнога „саслушања“ и „приволе“ сабора истих краљевина правоваљано продати. — В. В.! У такову положају ствари и пошто је већ обће познато, јер је та ствар продаје знаменитога комплекса од 30.000 рала шума у бродској и петроварадинској пуковнији у јавност продрла, као и да се та продаја јур свому извршењу приближује, — непреостаје верно одаиому сабору краљевина Далмације, Хрватске и Славоније ино, већ да се за обрану права, која га у тој по народ и земљу велеважној ствари по установи темељнога закона иду, обрати на В. В као врховнога заштититеља права и закона, том преповизном молбом:

Да би В. ц. и кр. ар. Вел. најмилостивије одредити благоизволело: да се узмеђу-тимну обуставу свакога даљега једностраног, тер протузаконитога поступка у томе послу, дотични предмет продаје шума у славонској крајини са свима на такови односећима се списима по јасном препису §. 8. зак. чл. I. сабора Далмације, Хрватске и Славоније и XXX сабора уг. ено одаиому сабору ових краљевина ради изражења свога мњења врху тога својим путем и начином предложити учини.

Вашега ц. и кр ап. Вел. верно одани сабор краљевине Хрватске, Славоније и Далмације.

У Загребу, 21. априла 1869.

ДОПИСИ.

= Н. САД 22. априла. Као што смо у предпоследњем броју овог листа јавили, магистратску рештаурацију на задовољство наше обависмо. На задовољство, велим, јер противника православне вере, а уз то и дичне народности наше оборисмо. Оборисмо др. Милетића, који српску народност на језику само носи, а за себичну корист против православија, потоме и против милог нам србства, под заставом поборника народна, ради. Но да смо његовим сплеткама конце смрсити могли, истину исповедамо, да смо само тако важну, од целог овог грађанства многоуважену особу за кандидата градоначелништва изабрати морали, да нам труд наш са тако сјајном победом увенчан би. За остали персонал, ако нам и није сав на свом месту, рекосмо. да ће добра матица у кошници реда направити умети. хтети, смети.

„Застава“ у свом 48. броју истина пориче „Напредковим“ сурадницима заслугу у овом сретном избору; но ови управљају питање на „Заставу“: шта значе оне речи, што је један Милетићевац клуподер новосадски 8. априла пред „Венцем“ Павлу Михаиловићу учитељу инсултирајући га рекао: „Он, т. ј. Паво Михаиловић, мисли, да когод његова разлагања у салавармеђи (у овако званом крају новосадском сам је овејан Србин) слуша“? Неће ли те речи значити то што је у Н. Саду обште познато, да је он, т. ј. Паво Михаиловић издаје, још на шест недеља пред рештеурацију, за г. Брановачког радио, а кад Милетића приврженици то дочуше а они послаше своје апостоле, да грађанству телале, да г. Брановачког ни по што за градоначелника новосадског небирају, јер он је Дејаковац, владин човек, он је и рештаурацијони презес пак зато и неможе градоначелником бити, и ако би њега за кандидата истакли, да би српска ствар пропасти морала, јер онда не би имали другог за презеса, у тако одсудном часу, способног човека, најпосле, да се он, т. ј. г. Брановачки, изразио, да се никакве службе примити неможе и неће; а с друге стране, шта би им изображена Европа рекла, кад би од дра. Милетића, који је, као што они проповедаше, невино са градоначелничства збачен, одступили? У колико је ово истина, да су то људма заиста неки Милетићевци говорили, ми можемо са више сведочанства потврдити; и да они, т. ј. „Застава“, др. Милетић и његове пришипетље, г. Брановачког небегенишу, упућујемо наше читаоце на чланак у 48. бр. „Заставе“ под насловом „Н. Сад после рештаурације“, у ком од речи до речи стоји овако: „Што се политичног задатка вароши (разуме се Н. Сада) тиче, ту у првом реду стоји избор посланика на угарски сабор, где ваља настојати, да се Србин избере, и то од слободоумне народне странке. *Ако се при рештаурацији ив равни варошки обзира уступило главно место шако званим Деаковцима, шо се при избору посланика учиниши неможе и неће .....*“ Дакле др. Милетић је уступио г. Брановачком градоначелничство, јер разни варошки обзири го захтевају, а иначе он не би градоначелник постати могао! Чуј, роде! Милетић уступа! Ово све другим речима значи: „Грожђе је кисело, немарим за њега“ (наравно, кад га доватити неможе. А Милетић је у „белој лађи“ за себе говорио, да он мора опет бити градоначелник, па ма три дана. Сад дакле питамо „Заставу“ и њене трчилаже, чија је победа са избором г. Брановачког за градоначелника после толике њиове лагарије? њиова или „Напредкови“ сурадника?

Овде ћемо напоменути и то, да кад су пријатељи напредка ове вароши, а „Напредкови“ сурадници пре два месеца г. Брановачког молили, да се кандидатуре за градоначелника, почем се он узтезао од тога, прими, додавајући, да је то жеља свеколиког становничства нашег још 1867 године била, и да су и онда дра. Милетића само зато изабрали, што људи које су к њему с том молбом шиљани да се кандидатуре градоначелничства прими, одговорише, да је он рекао да се он тога никако примити није хтео, одговорио овим речима: „Нити је мене онда когод што за то питао, нити сам се ја коме о том штогод изјаснио“. Из овога се види, да „Заставина“ клика све обманом ради што год ради.

Но нашто нам то доказивање, кад је обштепознато, да „Напредак“ и његови сурадници никад против г. Брановачког ништа имали нису, дочим је др. Милетић и рад г. Брановачког као посланика новосадског (с корим је иначе овдашње гађанство задовољно било) јавно опорочавао, а и сад га у 48. бр. „Заставе“ не хвали, јер у том допису „Дејаковац“ другим речима оће да каже: човек не од свог, него владиног уверења; а ми велимо, да само име Брановачкога, судећи по прошлости његовој, доста нам је, пак да се уверимо, да ће му сваки корак у заступању ововарошког интереса, смишљен, сигуран и по ову варош користанбити

Уступили смо, вели „Застава“; а „Напредак“ би баш у том највећу радост уживао, да се г. Брановачки са делијом Милетићем заједно и поред г. Флата кандидовао, пак би се осведочио, да Милетић поред г. Брановачког у Н. Саду тако пропасти може да му се ни имена чуло неби.

Нека др. Милетић неприсваја ту славу себи, што му се одсудно у конференцији 6. априла рекло, да му се четвртак 10. апр. као последњи термин за одступање од кандидатуре оставља, јер ту се није имало пред очима, да се његова „славна“ личност некомпломитира, него се имало пред очима благо ововарошког грађанства; а да би се грађанска чест пред просвећеном Европом сачувала, требало је бајаги и др. Милетића чест сачувати и дати му времена да одступи; но да је он са избором сигуран био, то се лако и по садашњој ситуацији увиди, да одступио неби!

С овим смо, мислим, доста основно доказали, да је са избором градоначелниковим наша и свију поштених грађана победа; а основ тој нашој радости држимо тврдо, да ће поступак новоизбраног градоначелника у пуној мери оправдати.

И на ове речи наше, да нису без разлога, навешћемо примере: На велику суботу имао је један сурадин „Напредков“ нека посла са г. градоначелником, и држећи да је доста и сувише рано, ако га у осам сати код куће потражи, оде му баш у осам сати кући; но ту се извести, да је он већ одавно у магистрат отишао. Кад исти сурадник „Напредков“ оде у магистрат, ал пун ходник званичника, већ сви на окупу. На питање сурадина „Напредковог“, кад почињу званични сатови? Одговоре му: „досад је почетак био у девет. Па од куд сте се сви до осам сати искупили, кад знам да се досад неки, ни до једанајст сати још у свом званију недадоше видити? Један искрено рекне: „А сме ли код оваког старешине когод од млађи после њега доћи? У седам сати је градоначелник већ овде био, да предмете за сесију приправи“

Ово је довољан одговор „Заставином“ чланку „Рештаурација у Н Саду“, у ком се она шепури, да је исти магистрат у умноженом још броју Србаља *са промењом само главе* остао; као да та промена бајаги ништа незначи!

Што „Застава“ у чланку „Н. Сад после рештаурације“ о политики, коју ново представништво новосадско у смотрењу народности треба да тера, пише, ми то сматрамо као покушај кои г Брановачкога одма у почетку хоће код овог грађанства да депопуларизира; но ми већ једаред у овом ли-

сту рекосмо, да нашем представничству није задатак високу политику терати, но за благостање ове вароши старати се, сабор пак да је место, гди се о том причати може, а уверени смо тврдо да се наш врли градоначелник неће нимало обзирати на то оће ли својим упутним поступком код Милетићеве клике популаритет задобити.

И тако ће се „Застава“ са својим у 47. броју чланком, у ком вели, да ће у овом представничству оно исто срдце, које и досад (т. ј. за времена Милетићевог градоначелничства) куцати и оним истим духом дисати, — обрукати; јер оно је под њим представничство, само чрез његовог тероризма, по већој части погрешне и по ову варош убитачне закључке доносило, од чега је можда он користи, а варош грдне штете имала.

Кад смо ово описали, питамо сад „Заставу“ или боље рећи дра. Милетића и његову клику, зашто се г. Кондорош адвокат нехтеде примити представничства?

На ово питање „Застава“ сигурно неће одговорити, јер јој њен врстни уредник др. Милетић „Напредак“ нечита (?) и зато ћемо ми одговорити:

Из узрока, што је др. Милетић и његова клика саставио другу, а не коју је на ту цел одређени одбор саставио и утврдио листу представника, из које је најчеститије грађане ове вароши самовластно изоставио и да грађанство с њима гласа, раздао, које је грађанство и учинило. Каква је ово продрзљива обмана?!

Није ли се овим његовим продрзљивим поступком јасно осведочило, што је један „Напредков“ сурадин пре рештаурације истом г. Кондорошу рекао, да од солидна посла ни разговора бити неможе онде, гди се др. Милетић находи?

Најпосле питамо „Заставу“ и њеног уредника, ако још и најмање поштења има да каже који су то што му кажу: „да и Сиону није рештаурација по вољи; да би боље било да је Флат постао градоначелник, да „оне“ (већ се зна које) у регулу утера“; а ми ћемо му онда по именце сваког казати, пред којима се (њих седморицом) једном приликом више пута повторавајући у Сиону препоручивало, да људи од уплива особито на то пазе, да се у Н. Саду при рештаурацији српски тип одржи.

Овако безочно и несмислено нападање на Сион само „Застави“ и њеном уреднику дру. Милетићу приличи, за кога смо већ више пута у овом листу споменули, да он то с тога чини, што му првосвештенство и свештенство његовим нечистим намерама на сметњи стоји, пак да би икако до својих нечистих намера докотурао се, непрестаје лажне клевете на Сион измишљавати и подметати, пак најпосле преко својих лажних апостола и јавно проповедати, да нам ни свештенство, ни црква, поред глумаца и позоришта, нетребају. —

Овом приликом да рекнемо суграђанима нашим и то, да нам предстоји за кратко време избор посланика на сабор

И за овог нам се ваља постарати, да неизберемо какву слуту, која ће нам више квара. него користи допринети.

У овој нашој вароши, гди је осведочена већина српски бирача, ми од наше стране никако, као што то „Застава“ у свом 48. бр. рече, на то пристати неможемо, да се левичар ма несрбин пре, него Србин десничар, бира; а за нас Србе и то велимо, да је онај сваки политично жутокљун, кои нам левицу и опозицију пошто по то у Н. Саду препоручује.

Треба само са тим на чисто бити, да сваки несрбин, био он десничар или левичар, Србину једнако мисли, и потоме Срби посланици сапесрбима у свима у обште дебатама равномерно никако немогу и нетреба да учествују, нити да су скопчани.

Гди о Србима буде реч, ту безпристрастно, и без претње са Русима (као што је то др. Милетић чинио) одкривено наше жеље и потребе представити треба, и уверити их, да је наше благостање уједно и благостање државе, пак се овим путем и начином свагда пре успеху надајмо, него што ћемо ми малени и са другим народностима измешани број Србаља поплашити сабор и правитељство са Русима.

Који би по овом овде реченом и српском интересу одговарали и ововарошки интерес на сабору достојно заступати могли, о томе ћемо првом приликом; али већ сада кажемо, да Милетића у те нерачунамо.

Најпосле читајућој публики и то с радошћу јављамо, да смо ове године светли праздник воскресенија Христова много торжественије него прошли година провели; а у светом храму божијем, како страстне недеље, тако и о воскресенију свагда виђасмо и нашег побожног и врстног градоначелника, које је возда леп пример за грађанство, да угледајући се на старешину свог, свети храм божији приљежно походити незанемарива.

Сећајући се притом на мучко нападање „Заставино“ и уредника јој на све, што је честно и поштено, племенито и узвишено са највећим умиљењем духа и из дубљине срдца појасмо, појимо, и појаћемо док смо, онај стих: „Тако да погибнут грешници от лица божія, а праведници да возвеселятся.“

Још нешто. Да би многим љубопитљивостима одолео јављам, да под овим = знаком у „Напредку“ дописује онај исти за кога др. Милетић и дружина му о рештаурацији међу Србима да би му популарост поништили, растураше, да је мађарон и да супрот интересу Србском ради, онај исти, за кога је др. Милетић и његова клика пронео по вароши, да ће га из званија истиснути и зове се *Паво Михаиловић*
учитељ

НОВИ САД 24. априла. Данас после подне предадосмо матери земљи земне остатке дра *Јована Хаџића*, у књижевности названога *Милоша Свешића*, кои се трећи дан ускрса (22 апр.) у вече у вечни живот преселио у 70 той години свога живота. Покојник є целом српском свету познат био са свога рада на књижевном и политичном пољу и уживао є као Нестор српских књижевника заслужено уваженѣ нашега народа и поштованѣ осталих сродних нам славенских племена. У јавном животу одликовао се као сталан приятель уставних начела и што пространиє самоуправе народне, што є посведочио на ваше сабора и конгреса, камо га є поверенѣ грађанства новосадскога послало. Матици Српској он є био утемељитель, а као патрон гимназиє новосадске он є бранио автономию гимназиє од набахиваня различних влада и напуштаня нехатних или себичних и заборавлѣних српских синова. У породичном животу био є узор као супруг, отац и домувладика. Код толиких његових заслуга и врлина могло се и очекивати, да ће се на погроб пѣгов толики народ стећи како из наше вароши тако и из околине, особито пак из Карловаца.

Н. Светост г. патриярх Самуило изволио є послати на укоп свога земљака и приятеля, своє придворне монахе секретара. При опелу началствовао є преч мандатар архимандрит г. Ангелић уз саслужећега архимандрита ковильскога г. Коларевића, патрияршеске придворне монахе и овдашнѣ свештенство. Секретар Матице Српске г. Антониє Хаџић словословио є при опелу у име Матице Српске, директор гимназиє г. Алекс. Гавриловић говорио є покојнику елогию у име гимназиє, а г Е. Чакра дао є израза осећаньима народа српскога при овом великом губитку народноме.

Мир нека є праху покојникову! Лака му земљица била!

— Други дан ускрса била є бакляда у почаст новоизбраном нашем г. градоначелнику, г. судцу и осталом магистрату. А трећи дан ускрса био є у друштву радиности сјан банкет. Г. Брановачки, наш нови градоначелник, наздравио є светломе кралю и кральици, као и кралѣвской породици. Здравице примлѣне су с усхитом, а музика пропратила их є свирајући химну кралѣвску. Г. Милетић ниє био при банкету, вальда немогући гледати, где ће српско друштво радиности престати бити врзино коло политичним агитацијама, него ће да буде и делом оно, што є досада само по имену било: огњиште за подизанѣ радиности и промета у Н. Саду.

— Уче є погребена гђа Флајшерка, коя є од толико година држала овде институт за васпитаванѣ девојчица, у коме су и многе српске кћери свагда биле васпитаване.

— Од 1. мая по р. премештено є телеграфско здание из звания грчке школе чак у казанциски сокак, како ће приступ публике к телеграфу бити врло отештан, а у зимно доба скоро немогућ. Ми неможемо да понямо, како се телеграфия чак тамо могла наместити, где ће трговцима употребљаванѣ телеграфа бити с толиким тегобама скопчано. Ми се надамо да ће овдашњи трговци против таковога необзираня на потребу овдашнѣ трговине учинити енергичне кораке код надлежнога места; ер мислимо, да је Н. Сад доста обдеритства за увек тиме показао, да є као кр. варош читаво столеће био без поште, потоме би се могао єданпут против оваких безобзирних поступака подићи, којима се овдашньой трговини и промету без неволѣ стављају препоне.

ПОЛИТИЧНЕ НОВОСТИ.

ПЕШТА. У адреску комисию магнатске табле међу другима изабрани су: велики жупан Светозар Крушевић, владика Арсеније Стојковић.

СРБИЈА. Варадински заповедник фмл. Вебер учинио є 14. апр. подворенѣ кнезу Милану и кнежевским наместницима.

СКУПЉЕНИХ СПИСА

Косте Руварца

други део

у коме су критички списи и драматски преводи, због нагомиланог посла у печатњи мало ће касније изићи, но што смо мислили. Већ је половина печатана. Изнеће до 30 табака.

Предплата је само 1 ф. а. в. Касније повисиће се цена.

Предплатити се може још непрестано у уредништву „Данице“ и „Напредка“ у Новом Саду.

ПОЗИВ НА ПРЕДПЛАТУ.

на другу четврт

ДАНИЦЕ

лист за забаву и књижевност.

Од априлија почела је друга четврт „Данице“ за ову годину. Учтиво позивамо п. н. публику, да изволи на овај лист предплатити.

„Даница“ доноси одабране песме, приповедке, новеле, као и друге разноврсте поучне и забавне чланке и саставе. Као што су наши п. н. читаоци досада са њом задовољни били тако ће нам старање бити, да то лепо мњење о нама и даље одржимо.

„Даница“ излази сваких 10 дана на великом табаку. Сваком броју додаје се један табак (мања формата) одабраних већих забавних дела. А свакога месеца додаје се

бојадисана слика париске моде.

Од почетка ове године свима бројевима можемо још непрестано послужити; исто тако и подпуне табаке прилога (сада излази „Чајчина могила“, приповедка украјинска). као и слика за моду.

Цена је за три месеца 1 ф. 30 н, за по године 2 ф. 50 н.

Без новаца наручбине неуважавају се.

Уредништво „Данице“
у Н. Саду.

НАЈНОВИЈЕ.

ШТА. Сава Вуковић примио є мандат бачки, потоме мораће малобечкеречки срез другога посланика бирати. Сабор є изабрао за председника Павла Шошмишића са 246 гласова, подпредседници су Гајзаго и Бито, секретари су Михаильи, Фодроци, Буяновић, Майлат, Сел и Ямбор. Тиме се сабор конституторао.

СРБИЈА Кнез Милан кренуо се 21 апр. са наместницима Блазнавцем и Ристићем на пут по Србији.

ТРГОВИНА.

ЛУТРИЈА. У Будиму извучени су 1 мая (19 апр.) ови бројеви: 89. 16. 56. 33. 41.

ПЕШТА 20 апр. Шенице се продало 120,000 ваг. са 5—10 н. єфтиниє. Раж є такођер мало попустила, єчам є слабо пролазио, зоб остао по старом, кукуруз попустио и ове неделѣ са неколико новчића, особито за капару. Брашно є пало са 20—30 н. по центи. Цента говеђине до 28 ф. свинѣтине до 31 ф Репица капарише се до 6 ф. 25 н, Шљивовица єсенашња 19 ф. комовица до 16 ф. Маст са буретом 43 ф. Сирове коже ишле су у средню руку, учинѣне коже прилично су киповане.

БЕЧ 19 апр. Шенице се прометнуло 25,000 ваг. цена наклонѣна падању, раж пала са 5 н. зоб по старом.

БЕЧ 21 апр. Дотерано є 2620. волова, цена до 30 ф. 50 н.

СИСАК 19 апр. Цене су житу остале досадашнѣ, радња слаба.

Бечка берза од 21. априла.

5 проц. нар. заим	70.—
Лозови 1839.	216—
„ 1854.	92.—
„ 1860.	100—
„ 1864	123 10
Комска рента	24.—
Зем. растер. угарске	83.25
„ „ срб. бан.	80.50
„ „ хрватско-слав.	83.—
Акције нар. банке	732.—
„ кред.завода	284.30
„ држ. жел.	344.—
„ потиске жел.	208.—
„ дун. паробр.	567.—
„ пешт. ланч.	680.—
Зал. писма угарска	92 25
Лозови кред. завода	16.350
„ дун. пароброд.	97.50
„ триестински	120.—
„ будимски	38.25
„ Салм	42.50
„ Палфи	34.50
„ Клари	37.50
„ Ст. Женоа	34.—
Виндишгрец	23.—
„ Валдштайн	24.50
„ Кеглевић	16.50
„ Рудолф	15.50
Сребро	120.50
Дукат	5.82
Наполеондор	9.80
Империял	—.—

Пештанска берза од 22 апр.

Пешт. ком. банка	238 —
„ зан. „	650 —
„ питед. акције	1310.—
Будим. „ „	700.—
Пешт. вал. млина акције	1695.—
Ланчаника	685.—
Тунела	1.10—
Уг. др. осигур.	700.—
Сегед. парн. млина	600.—

Телегарфисани бечки курс од 17. апр.

5 проц. металици	61 50
Нар. заим	69 40
Акције нар. банке	735.—
„ кред. завода	283 60
Лондон	123.15
Сребро	121.—
Дукати	5.48

ПАРОБРОДСТВО.

Сад — Београд: нед. пон. уторн. среда и субота 8 сат ујутро.
Н Сад — Оршава: четв. 1 сат ујутро.
Н Сад — Пешта: сваки дан у подне.
Беч — Пешта сваки дан пола 7 сати у ујутру.
Пешта — Земун понед. среда суб. 7 сати ујутро.
Пешта — Оршава: среда 7 сати ујутро.
Базиш — Оршава петак пре подне.
Пешта — Беч сваки дан 6 сати вече.
Београд — Пешта: уторн. четвр. нед. 8 с. ујутро
Базиш — Београд: субота после подне.
Галац — Пешта: уторн. ујутро.
Сегедин — Земун: среда, суб. ујутро.
Земун — Сегедин: нед. четвр. подне.
Сисак — Земун: уторн. ујутро.
Земун — Сисак: петак ујутро.
Брчко — Београд: четвр. ујутро.
Београд — Градиште: нед. петак ујутро.
Београд — Брчко: среда ујутро.
Градиште — Београд: суб. ујутро понед. подне

ЖЕЛЕЗНИЦЕ.

Пешта — Беч: сваки дан, пол. 7 с. 34 м. ујутро, дол. 1 с. 52 м. после п.
Беч — Пешта: сваки дан, пол. 2 с. 30 м. после п. дол. 9 с. 15 м. вече.
Беч — Базиш: пол. 7 с. 45 м. ујутро и 8 с. вече, из Пеште полаз. 5 с. 19 м. после п. и 6 с. 31 м. ујутро, долаз. у Базиш 9 с. 10 м. пре п.
Базиш — Беч: полаз. 5 с. 55 м. после п., из Пеште полаз. 9 с. 55 м. ујутро и 9 с. 30 м. вече, долаз. у Беч 6 с. 39 м. вече и 6 с. 3 м. ујутро.
Будим — Трст: полаз 6 с. 35 м ујутро, долазак у Трст 6 с. 14 м ујутро.
Трст — Будим: полаз 6 с 45 м. вече долазак у Будим 7 58 м. вече.
Пешта — Арад: пол. 6 с. 31 м. ујутро и 5 с. 19 м. вече, дол. у Арад 2 с. 52 м. после п. и 6 с. 11 м. ујутро.
Арад — Пешта: пол. 12 с. 26 м. после п. и 8 с. 47 м. вече, дол. у Пешту 8 с. 56 м ујутро.

ОГЛАСИ

ПРЕНОСНЕ ЛЕДЕНИЦЕ

и металске славине за пенушенѣ

Антониja Визнерa фабриканта, *Беч* Wieden, Hauptstrasse Nr. 60. и ове се налазе увек на стоваришту, а на последнѣм париском светском излогу одликоване су. Све леденица као и славине за пенушенѣ оправљаю се или и изменяю. У Темишвару є заступник *Лудвиг Гринбаум* 50—10—12.

ТРГОВАЧКО УЧИЛИШТЕ

у Бечу, Leopoldstadt, Praterstrasse Nr. 32.

Контора за преподаванѣ трговачких наука,

управитеь КАРЛО ПОРГЕС.

У посебном оделеню, скопчаном са заведением, а за оне, кои су узрастом, положаєм предходним изображенѣм и ваниманѣм одклонѣни од школе, непрестано се примаю ученици и ту се припремаю за испите код свию новчани заведения. 56—10—12

M. Bollmann

у Бечу

Rothenthurmstrasse Nr. 31.
Mariahilferstrasse Nr. 91.

Найвеће стоваришће свию система шиваћих машина сиушћеном ценом,

са єдногодишньим ємеством.

Ручна шиваћа машина од 25 до 50 фор.
Илустровани ценовници шаљу се на исканѣ франко и бесплатно.
Осим тога стоваришће машина за гуфирана сваке величине. 94—2—12

Издавачъ Властник и одговорни уредник Ђорђе Поповић

Брзотиском Игњата Фукоа у Новом Саду